

[Ivar Nørgaard.]

stemme for dagsordenen. Endelig mener vi som sagt, det er neurotisk at trække ansøgningen tilbage på nuværende tidspunkt. Alle begrundelserne i SF's forslag motiverer os for en modsat handling, og derfor kan vi ikke stemme for, men vi må afvise SF's dagsorden.

Vi kan heller ikke stemme for hr. Sigsgaards dagsorden, alene af den grund, at hr. Sigsgaard jo slet ikke vil stemme for vor dagsorden. Derfor er det, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, ret urimeligt, at vi skulle stemme for et ændringsforslag, når hr. Sigsgaard ikke selv vil stemme for dagsordenen, heller ikke hvis hans ændringsforslag blev vedtaget.

Men vi vil i øvrigt gerne arbejde for at støtte hr. Sigsgaard i bestræbelserne for mere oplysning og måske en vis økonomisk støtte til dem, der agiterer for det modsatte standpunkt af flertallet i denne sag, til sin tid, når materialet skal sendes ud før en folkeafstemning.

Poul Schlüter: På dette tidspunkt kan jeg nøjes med at kommentere de dagsordensforslag, som er fremsat. Jeg har allerede anbefalet at stemme for den dagsorden, hr. Ivar Nørgaard har foreslået på socialdemokratiets og de tre regeringspartiers vegne.

Det ændringsforslag, hr. Sigsgaard har stillet til denne dagsorden, må jeg anbefale at stemme imod. I dagbladene, i radioen og tv, i utallige tidsskrifter føres der allerede en energisk oplysningskampagne om de forhold, som vedrører fællesmarkedet. Der er næppe tvivl om, at denne kampagne vil blive intensiveret, efterhånden som den afgørende beslutning og især den bebudede folkeafstemning rykker nær. Jeg tror i og for sig, at nogle vil mene, at fællesmarkedsmodstanderne måske i visse af medierne snarere har lettere ved at komme til orde end tilhængerne. De fleste medier bestræber sig på objektiv orientering, og det må man rose dem for.

Hertil kommer, at markedssekretariatet har igangsat udgivelse af 12 objektive, oplysende pjecer om fællesmarkedsproblemerne. At det offentlige støtter en sådan objektiv oplysning, har mening; men det ville efter vor opfattelse være helt urimeligt, hvis staten skulle støtte både fællesmarkedstilhæn-

gere og fællesmarkedsmodstanderes subjektive propagandakampagner. Ud fra disse synspunkter må vi anbefale at stemme imod hr. Sigsgaards ændringsforslag.

Endelig skal jeg sige om det af hr. Aksel Larsen fremsatte dagsordensforslag, at det må jeg anbefale at stemme imod. Det kommer jo ikke som et chok for hr. Aksel Larsen, for han må vide, at det, han siger i denne dagsorden, er rygende forkert. Jeg ved ikke, om han tænker sig, at han frister mig og mine ved at ville fastslå som det første punkt, at en dansk indgang i fællesmarkedet skulle hindre et dansk vælgerflertal i at fremme en socialistisk samfundsudvikling. Jeg må sige, at jeg ikke tror, hr. Aksel Larsen i princippet har ret, og det har hr. Ivar Nørgaard også allerede været inde på.

Om de næste to punkter skal jeg sige, at man ikke sådan kan postulere og ville have folketinget til uden videre at fastslå, at det skulle være i modstrid med danske samfundsinteresser at gå ind i fællesmarkedet, og endelig har ingen kunnet påvise, som hr. Aksel Larsen postulerer i sin dagsorden, at det skulle være i strid med Danmarks Riges Grundlov at gå ind i fællesmarkedet.

Ud fra disse synspunkter må vi tilbagevise det dagsordensforslag, hr. Aksel Larsen har fremsat.

Per Federspiel: Jeg skal kun gøre en kort bemærkning til hr. Ivar Nørgaard. For så vidt angår den tredje betingelse, som jeg måtte forstå han opstillede, og som vedrører den fulde frihed til skattepolitik, fordelingspolitik osv., tror jeg, hr. Ivar Nørgaard gør sig skyldig i den fejl, at han iagttager hele den udvikling, vi nu er inde i, som et fuldstændig statisk fænomen, der kan låses fast. Hr. Ivar Nørgaard kan ikke være ubekendt med, at med den beslutning, der blev truffet, hvad enten det nu er den 22. marts eller den 9. februar fastlægger man en politik på lang sigt med en første etape, som ikke vil være afspillet, før vi er inde som medlemmer af fællesmarkedet. De følgende etaper er den økonomiske politik, derunder skattepolitikken, og de områder, den skal harmoniseres med. I denne beslutning er det ganske klart lagt op, at det ikke er hensigten at gribe ind i de enkelte landes kompetence på andre områder end dér, hvor der ville ske en forvridning i fællesskabernes udvikling. Jeg vil